

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldu>

Lvgdvni, 1585

De alijs quatuor quæ faciunt ad detestatione[m] huius vitij. Et primò quod est multum efficax: ad hominem capiendum. Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

seipsum. Vnde Prou. 6. Non grandis est culpa cum quis furatus fuerit. Furatur enim ut esurientem impleat animam. Deprehensus quoque reddet septuplum, & omne substantiam domus sue tradet, & liberabit se: qui autem adulter est, propter cordis inopiam perdet animam suam: vnde mulier fatua non aufert tantum sua stultitia, sed seipsum. Nota quod adulterium accidit propter cordis inopiam. Indignare enim cor si haberet vilissimam partem suam se subiciat, & pro tanta vili lenocinio se dari. vnde Eccles. In multa sapientia multa est indignatio. Vel propter cordis inopiam, id est, sapientie defectum. Secundo, potest ostendi per hoc quod ille qui hoc vitio laborat, nulli fidem seruat. Vnde 2. Reg. 11. Dauid suum fidelem militem fecit occidi pro vxore eius. Ad idem pertinet quod legitur 2. Reg. 13. de Amon qui sororem suam Thamar corrupit. Tertio, potest ostendi per hoc quod vitium istud multis aufert hereditatem suam. vnde legitur Eccle. 23. Mulier omnis relinquens virum suum, peccabit, ita tuens hereditatem ex alieno matrimonio.

¶ *Quod peccatum Luxuria sit nocuum proprio subiecto.*

EST etiam hoc vitium valde nocuum subiecto suo. Aufert enim pecuniam illi, aufert & bona temporalia & spiritualia, & etiam seipsum. Ad primum pertinet quod legitur Pro. 29. Qui nutrit scortum, perdet substantiam. & Luc. 15. de filio prodigo qui dissipauit substantiam suam viuendo luxuriose, propter bona vero omnia quae destruxit, comparatur igni. Vnde Iob 31. Ignis est usque ad consumptionem deuorans, & omnia eradicans genimina. Hier. Flammam vero igne perurit scemina conscientiam, ad hoc quod ipsum hominem auferat sibi. Pertinet quod legitur Osee 4. Fornicatio, vinum, & ebrietas auferunt cor. Amas amore fatuo non habet cor suum. Ipsum etiam corpus quandoque amittit. Vnde 2. Reg. 13. interfectus est Amos quia corrupit Thamar. Hier. Quotidie sanguis mœchorum funditur, adulteria danantur. Honorem etiam aufert hoc vitium & incrementum honorum. Vnde Gen. pen. Ruben primogenitus meus, & subiungit: Prior in donis, maior imperio: supple debueras esse. Sed sequitur: Non crescas, quia maculasti cubile patris tui, &c. Praeter ceteris iure debebatur ei honor primogeniturae & duplicitas in possessionibus, quod amisit, quia cubile patris maculauit.

De alijs quatuor quae faciunt ad detestationem huius vitij. Et primo quod est multum efficax ad hominem capiendum. CAP. III.

IN huius peccati detestationem faciunt etiam alia quatuor, scilicet hoc, quod vitium istud multum efficax est ad hominem capiendum, & multum potens ad detinendum hominem, & etiam ponit in magna vilitate & in misera seruitute. Ad primum perti

pertinet quod dicit Aug. Efficacissimū glutinū ad capiēdas animas est mulier. Et prou. 6. de muliere mala: Multos vulneratos deiecit: & fortissimi quique interfecti sunt ab ea. Ad idē facit quod legitur Num. 24. quod hoc peccatum præ cæteris elegit Balaā, quo deiiceret filios Israël, & faceret eos peccare, Hoc vitium capit nobiles & ignobiles. vnde Hier. In serico & in pānis eadē libido dominatur, nec regum purpuras, nec mendicantiū squallorem spernit. Hoc vitium vincit & sapiētes & insipiētes. vñ Hier. Quid Salomone sapientius? & tamē infatuatus est amore mulierum. Eccl. 19: Vinū & mulieres apostatare faciūt etiā sapiētes, Breuiter istud peccatū ferē totū mūdū ad infērū trahit. vnde Abac. 1. Totū in hamo suo subleuauit, totum traxit in sagena sua, & cōgregauit in reti suo. Hamus, & sagena, & rete diaboli, sunt pulchræ mulieres, quæ totum mundum in perditionē trahunt.

¶ *Quod Luxuria est potens ad retinendum.*

POTENS est etiam hoc peccatum ad retinēdū. Vnde Prou. 22. Fouea profunda os alienæ: cui iratus est dñs, incidet in eā: qui in profundā foueā cadit, nō exit de facili: sic nō de facili euadit de manibus diaboli qui capitur pulchritudine alicuius mulieris. Ideo dicitur de ore mulieris, quod sit profunda fouea, potius quā de alio mēbro: quia pulchritudo huius mēbri multos capit: qui hoc vitio laborat, vix potest cogitare de his quæ pertinent ad salutē suā, Deū quasi non cognoscit, ad cælū etiā non leuat oculos: adēdō brutalis factus est, quod verba correctionis vel admonitionis suæ non potest audire. Ad duo prima pertinet quod legitur Osee 5, Nō dabūt cogitationes suas vt reuertātur ad dominū: quia spiritus fornicationis in medio eorū, & dominū nō cognouerunt. Ad tertium facit quod legitur Dan. 13. de senibus qui exarserunt in Susannā, & declinauerunt oculos suos vt nō viderēt cælū, nec recordarentur iudiciorū iustorū. ¶ Ad quartū pertinet quod legitur Eccl. 21. Verbū sapiēs quodcunq; audierit sciūs laudabit, & adiiciet, audiet luxuriosus, & displicebit sibi, & proiciet illud post tergū suū. Vix ergo emēdatur aliquis de peccato isto, quū ea fugat quæ possūt esse occasio suę liberationis.

¶ *Quod luxuria ponit hominem in magna vilitate.*

PONIT etiā hoc vitium hominē in magna vilitate, ad quā vilitatē & turpitudinē exprimēdā, quasi turpiter loquitur scriptura de vitio isto. vnde Ioël. 1. Cōputruerūt iumēta in stercore suo. Greg. Iumēta in stercore suo cōputrescere, est homines in fæto re Luxuriæ vitā finire. In Psal. Disperierunt in Endor, facti sunt sicut sterco terra. Endor, interpretatur fons generationis. vñ

Endor

Endor pars illa intelligit^r quæ operi carnali & generationi deseruit. Propter hanc vtilitatē cōparatur sui. Prou. 11. Circul⁹ aureus in narib⁹ suis, mulier pulchra & fatua. Sus si ex vna parte videret volutabrū, & ex alia parte lectū roseū, pri⁹ curreret ad volutabrū. Sic tales immūditā luxurie, delitiis paradisi preponūt. Licet diabol⁹ intelligi posset sus ista, & mulier ipse circul⁹ quē diabolus immergit in lutū omnis immunditiæ. Ad eādem vilitatē pertinet quod legitur Eccl. 9. Omnis mulier quæ est fornicaria, quasi stercus in via ab oībus prætereūtib⁹ cōculcabitur.

¶ *Quod luxuria ponit hominem in misera seruitute.*

IN misera etiā seruitute ponit hominē vitium istud, nō solū, quia facit spiritū seruū eius qui sibi naturaliter deberet seruire, sicut corporis sui, sed etiā vilissimæ parti illius. Sed etiā propter seruitutē mulierū quæ est valde misera. Vñ Tul. Illū ego nō liberū dicā, cui mulier imperat, leges imponit: vocat, veniendū est: elicit, abeundū est: poscit, dādum est: minatur, extimescendū est. Hūc ergo nō tātū modo seruū, sed nequissimū seruū ego iudico. Hic. Nihil vili⁹ q̄ a carne vinci: nil gloriofius q̄ carnē vincere.

¶ *Luxuria videtur esse de numero peccatorum illorum de quibus dæmones erubescunt.*

PRÆTEREA Luxuria videtur esse de numero peccatorū illorum de quibus etiā erubescūt dæmones. Vnde gl. super illud Ezech. 16. Dabo te in animas odientium te filiarū Palæstinarū, quæ erubescunt in via tua scelerata. dicit gl. loquēs de spirituali Hierusalē: Tanta miseriæ Hierusalē erit correctio, vt erubescāt etiā dæmones nostrorū magnitudinē peccatorū. Cui⁹ ratio esse pōt hæc: peccatū diaboli, est, superbia: hominū verō, luxuria, & alia carnalia peccata. Luxuria verō videt^r esse turpior superbia, quæ quia min⁹ turpis creditur, minus vitatur. Luxuriā eō magis erubescūt homines, quia oēs turpē nouerūt. Præterea dicūt Magistri q̄, sunt aliqui dæmones q̄ memores sūc antiquæ nobilitatis, nō dignātur de luxuria tentare. Signū ad hoc est, q̄ Lucifer tentans dominum in deserto, non tentauit eum de luxuria.

De speciebus luxuriæ. PARS II. quæ habet decem capitula.

De Luxuria cordis & corporis.

CAP. I.

SEQUITUR de speciebus luxuriæ. Diuiditur autem Luxuria, vno modo in duas species, s. in luxuriam cordis, & luxuriā corporis. Ad has duas species pertinet quod legitur in Psal. Vt renes meos, & cor meū. Cōtra primā speciem est necessarium vt ad mamillas zona aurea sim⁹ præcincti, secūdū q̄ vidit Ioānes Apo. 1. Cōtra secundā oportet nos præcinctos esse ad renes, secūdum

visio